

ARCHA

8
2010

ZPRAVODAJ O VÝCHOVĚ A VYUŽITÍ VOLNÉHO ČASU DĚTÍ A MLÁDEŽE

foto Erasmus Student Network Česká republika o. s.

Téma tohoto čísla: V Evropě jsme doma

Fotogalerie Archy

foto archiv 147. PS Galaxie Praha

V Evropě jsme doma

Na dvacáté století nebudou pravděpodobně Evropané vzpomínat s nostalgií. Ve 20. století si prožili dva světové konflikty, které vypukly přímo v srdci Evropy a které připravily o život více než 70 miliónů osob, dále totalitní diktatury či občanské války. Říká se, že všechno zlé je k něčemu dobré. Možná i vzhledem k této historické zkušenosti začala

Evropa usilovat o větší integraci a spolupráci, aby se podobné hrůzné konflikty už nikdy na starém kontinentu neopakovaly.

Nedávno tomu bylo právě 21 let, kdy v Evropě po více než čtyřiceti letech padla železná opona rozdělující kontinent na dva nesmířitelné ideologické bloky. V roce 2004 vstoupila Česká republika do Evropské unie a zařadila se tak natrvalo do struktur demokratických států Evropy. Skončily fronty na hraničních přechodech, do zahraničí jsme začali jezdit jen s občanským průkazem a pro nás studenty se značně usnadnilo „papirování“, když jsme se rozhodli vyjet do zahraničí na výměnné studijní pobyty. V životě není nic černobílé a tak i naše členství v Evropské unii s sebou

přineslo určitá negativa a vedle práv i rozličné povinnosti. Jsem však přesvědčená o tom, že výhody našeho trvalého začlenění do evropských struktur přináší v dlouhodobém horizontu mnohonásobně víc výhod než nevýhod.

Abychom se však mohli v Evropě začít cítit skutečně jako doma, je nezbytné, aby se vazby mezi jednotlivými státy budovaly zdola – mezi „obyčejnými“ lidmi, občanskými spolky, školami, úřady a podobně. Je třeba mít zapálené aktivní lidi, kteří budou budovat mezinárodní kontakty, organizovat výměnné pobyty, domlouvat partnerství měst a regionů, koordinovat přeshraniční spolupráci či podporovat projekty s mezinárodní účastí.

Říkáte si, že se to snadno řekne, ale hůř dělá? Netvrdím, že je to snadné, ale rozhodně ne nemožné. Naše organizace Erasmus Student Network (ESN) sdružuje v Česku jedenáct vysokoškolských spolků, které se starají o zahraniční studenty z celé Evropy i světa. Snažíme se ukázat jim během jejich pobytu to nejlepší z krás naší země a věříme, že nám nebo vám tuto snahu někdy v budoucnu oplatí. Pro nás rozhodně není tvrzení „v Evropě jsme doma“ jen prázdným klišé, ale prostým konstatováním skutečnosti.

A třeba se právě vaší organizaci podaří narazit při snaze o navázání zahraničního partnerství na nadšeného bývalého studenta, který strávil svůj výměnný pobyt v České republice pod křídly ESN, a navážete plodnou spolupráci. Přeji vám, ať se vám to podaří!

Barbora Pavlíčková,
Erasmus Student Network
Česká republika o. s.
ilustrační foto
Jana Bělohávková

Zpravodaj ČRD M o výchově
a využití volného času dětí a mládeže

Registrace Ministerstvem kultury: MK ČR 8135
Tematická skupina 13A/A8, ISSN 1212 - 5016
Podávání novinových zásilek povoleno
Českou poštou, s.p., odštěpný závod Přeprava,
č.j. 1259/99 ze dne 29. 3. 1999

Redakce: Jiří Majer – vedoucí redaktor
Adresa redakce: Česká rada dětí a mládeže
Senovážné náměstí 977/24, 116 47 Praha 1
tel: 234 621 210, fax: 234 621 541
e-mail: archa@crdm.cz
IČO: 68379439

Graf. úprava a sazba Michala Rocmanová, akad. mal.
Tiskne Studio REFOS, Praha
Fotografie z archivů členských sdružení ČRD M
Příspěvky přijímáme nejlépe ve Word 7.0 nebo RTF

Vychází 8 x za rok. Toto číslo vyšlo v prosinci 2010
Zpravodaj Archa je nekomerční tiskovinou, která není
určena k prodeji.
Archiv čísel Archy od roku 1999 ve formátu PDF
najdete na adrese <http://www.crdm.cz/archa>

Zpravodaj Archa elektronicky

Pro rok 2011 je naplánován nižší náklad zpravodaje Archa, a proto někteří čtenáři, na něž se tištěná podoba nedostane, jistě uvítají možnost získání elektronické verze Archy. Zpravodaj je ke stažení ve formátu PDF, nebo lze časopis nově zobrazit přímo v internetovém prohlížeči. Informaci o nových číslech Archy můžete získat prostřednictvím služby Twitter (twitter.com/zpravodaj_archa), nebo můžete využít RSS feed (www.adam.cz/rss-archa). Stránku Archy najdete také na sociální síti Facebook ([archa.crdm.cz/facebook](https://www.facebook.com/archa.crdm.cz)).

Pro ty, kteří preferují zasílání informací na e-mailovou adresu, je připraven informační systém pro zasílání upozornění. Podrobné informace ke zpravodaji Archa získáte na internetové adrese **archa.crdm.cz**

-red-

Hlasuj do toho – Kecej do toho!

Nejjednodušší možností, jak se v rámci projektu *Kecejme do toho* zapojit a vyjádřit svůj názor, je hlasování v anketách. Týká se vybírání námětů, jimž se budeme v projektu dále věnovat. Z nabízených šesti témat, které navrhli sami účastníci projektu, jsou vybrána vždy tři do širší diskuze.

V první anketě hlasovalo 1246 lidí a výsledky byly jednoznačné. Nejzajímavějším tématem se pro ně stalo školné na vysokých školách se 40%, následovaly státní maturita s 22% a třetím tématem s patnáctiprocentní podporou hlasujících se stala legalizace marihuany.

KECEJME
DO TOHO
strukturovaný dialog mládeže

V současné době je možné vybírat další tři témata, na která budou uspořádány workshopy a diskuze začátkem roku 2011.

Zleva: předseda ČRDM Aleš Sedláček, Jirka Let, Janina Votavová, Honza Husák

Jakmile budou všechna témata vybrána, bude možné na webu hlasovat přímo o konkrétních návrzích stanoviska, jež hodláme později předávat politické reprezentaci a úředníkům.

Jak vzniká stanovisko, o němž se poté bude hlasovat?

Na webu a na Facebooku probíhají nad danými tématy diskuze. Ty jsou následně spolu s názory

mladých lidí, kteří se účastní workshopu, zpracovány do návrhu stanoviska. O něm se bude dále debatovat s mladými lidmi i odborníky a zpracované výstupy budou předloženy k hlasování na webu. První hlasování o návrzích můžeme očekávat od začátku roku 2011.

Jan Husák,
koordinátor projektu KDT
foto Michala K. Rocmanová

O projektu „Kecejme do toho“

Projekt se snaží vytvořit možnost pro mladé lidi, jak jednoduše vyjádřit svůj názor na věci, které se jich přímo týkají. Dává tak mladým lidem příležitost ovlivnit to, s čím nejsou spokojeni na celostátní úrovni, ale také na té evropské.

Projekt *Kecejme do toho* přímo podporuje participaci mladých lidí. Jde tedy o spoluúčast dětí a mládeže na záležitostech, které se týkají veřejného dění. Projekt si klade za cíl informovat mladé lidi o aktuálním dění a diskutovat o jejich názorech a postojích. Nabízí mladým šanci prosadit navržené změny do reálného života.

Projekt navazuje na veřejné politické dokumenty a jednání orgánů Evropské unie a také českého Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Hlavním dokumentem pro oblast mládeže u nás je Koncepce státní politiky pro oblast dětí a mládeže na období 2007–2013, kde se také uvádí, že mladí lidé by měli spolurozhodovat v otázkách, které se jich týkají.

Organizátoři projektu jsou zaštiťováni Českou radou dětí a mládeže, střešní organizací sdružení dětí a mládeže v ČR, která se snaží od roku 1998 zastupovat zájmy mladé generace u nás. Partnery projektu jsou Národní parlament dětí a mládeže, Rada mládeže Slovenska a Parlament mladých Humenné.

Projekt je finančně podpořený z evropského programu *Mládež v akci*, dále od Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a Zastoupení Evropské komise v České republice.

Zdroj: www.kecejmedotoho.cz

Zapoj se! ...aneb Jak na to?

Možností jak se zapojit do projektu *Kecejme do toho* a ovlivnit aktuální dění je více, tak si to projdeme pěkně po pořádku. Zapojit se může každý od 15 do 26 let, nezáleží na tom, jestli jste z města nebo vesnice, jste holka nebo kluk, studujete nebo pracujete.

JAK?

Hlasování v anketách: Na webu můžete nalézt řadu anket k jednotlivým tématům, na které se dá odpovědět jednoduše ANO nebo NE. Co si myslíte o daném tématu?

Chcete k tomu říci více? **Diskutujte** o tématu s ostatními v diskuzích a na Facebooku.

Hledejme společně **návrh** přijatelného **řešení** pro co nejvíce z nás. Návrhy musí být **také demokraticky odhlasovány** v našich anketách.

Diskutujete **raději osobně** než

na internetu, třeba s vašimi přáteli ve škole, zájmovém kroužku, v oddíle, parku, čajovně, kavárně... Co si myslíte společně? **Napište vaše názory do diskuze** na internetu a připojte počet lidí, kteří se diskuze zúčastnili. Každý hlas se počítá! Nebo **zorganizujte s naší pomocí veřejnou diskusi nebo workshop** ve vašem městě, vesnici, kroužku... V případě zájmu **pište na jana.votavova@crdm.cz** nebo nám napište jednoduše přes Facebook zprávu a my se s vámi už spojíme. Nebo se zapojte do diskuzí a workshopů, které pořádají vaši kolegové po celé ČR – **sledujte aktuality**.

Pokud se **teprve rozkoukáváte**, můžete se přihlásit **k odběru novinek**, tweetu, a postupně se zapojit i do dalších aktivit.

Chcete si zkusit výstupy tématu, které vás zajímá, prosazovat

Janina Votavová

v reálném „politickém procesu“? **Staňte se garantem tématu** a dobrovolníkem projektu a **my vám pomůžeme**. A co že to obnáší? Sledování diskuze a vytváření společného návrhu, který, když vám většina kolegů odsouhlasí, **budete moci prezentovat úředníkům a politikům, kteří jej mohou reálně prosadit**. V dubnu 2011 jej budete moci také prezentovat na společné konferenci mladých lidí s politiky, úředníky a zástupci z neziskových organizací. Nejde ale o škrobenou akci v oblecích, přijďte a zkuste si na vlastní kůži, jaké to je něco vyjednávat.

Máte nápad, jak jinak pomoci? Neváhejte a **dejte nám vědět**. Těšíme se na spolupráci!

Jana Votavová,
projektová manažerka KDT
foto Michala K. Rocmanová

EU Youth Conference Leuven, Belgie

V rámci belgického předsednictví Radě EU se nedaleko Bruselu, v univerzitním městě Leuven, konala tradiční EU Youth Conference. V pořadí již druhá ze tří, které tvoří současný blok předsednictví EU Trio: Španělsko, Belgie a Maďarsko. První víkend v říjnu se tak na historické půdě univerzity Leuven setkali zástupci mladých lidí a ředitelé odborů pro mládež ze všech relevantních evropských států.

O vřelé přivítání se postarala skupina komiků a hudebníků, kteří přichozím účastníkům losem vybrali jeden z nabízených ekologických způsobů dopravy – dvojkolo, trojkolo, nebo koňský povoz. V odpoledních hodinách proběhlo slavnostní zahájení konference, kde se zúčastnění seznámili s programem a kompilací závěrů jednotlivých národních konzultací na téma zaměstnatelnosti mládeže.

Hlavním dnem konference pak byla neděle, která poskytla dostatek času na detailnější projednávání jednotlivých konkrétních doporučení Radě EU pro mládež a Evropské komisi v rámci specializovaných workshopů. Novinkou tohoto předsednictví bylo pozvání odborníka na danou problematiku přímo do workshopu, kde prezentoval praktické zkušenosti z jeho oboru ve spojení s tematikou jednání ve skupině. Náročný den zakončila slavnostní večeře v nedalekém městě Louvain-la-Neuve, které kromě pestrého kulturního programu představilo i francouzsky mluvící komunitu.

Během pondělního dopoledne byly všem účastníkům konference představeny závěry a doporučení z jednotlivých pracovních skupin. Se zhodnocením celé konference pak vystoupili i zúčastnění politici zástupci zodpovědní za mládež a vzdělávání. Touto ceremonií byla celá konference oficiálně ukončena, a belgické předsednictví se tak rozloučilo s mladými delegáty.

České mladé může těšit zájem ze strany evropských orgánů o výstupy z konzultace na téma zaměstnanost mladých v ČR. Rada českých podniků

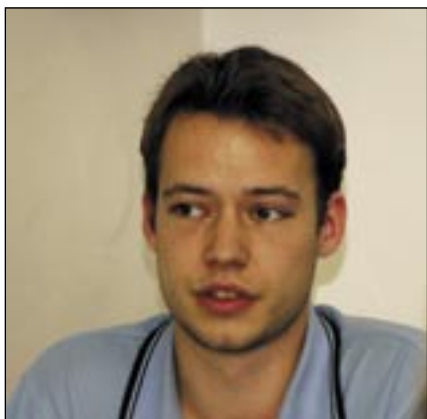

byla zapracována a odrazily se i v doporučení pro Radu EU – nejvyšší orgán, který o dané problematice v EU rozhoduje.

Marek Ehrenberger
foto autor a archiv belgického
předsednictví Radě EU

Dát mladým prostor pro diskuzi

Rozhovor s koordinátorem projektu „Kecejme do toho“ Janem Husákem

Pokud bys měl projekt „Kecejme do toho“ charakterizovat jen několika přídavnými jmény, která by to byla? Jaký bys tudíž řekl, že tento projekt je?

Těžká otázka na začátek. Možná by to bylo jednodušší podstatnými jmény, jako je např. diskuze, demokracie, hlasování, zájem mladých, participace neboli spoluúčast mladých na veřejném dění. Pokud bych se měl držet těch přídavných jmen, tak mě napadá jen módní slovíčko „inovativní“, neboť podobná platforma, kde by se mladí lidé mohli vyjadřovat k tomu, co se jich týká, aby to mělo nějakou návaznost na politický systém České republiky, tady doposud nebyla.

V médiích se v souvislosti s projektem „Kecejme do toho“ objevilo mj. označení „hnutí“. Nakolik je přiléhavé?

Musím říci, že když jsem toto označení první viděl v Parlamentních listech, musel jsem se smát a být smutný zároveň. Mám za sebou základy studia politologie a překvapilo mě, že pisatelé Parlamentních listů nejspíše nikoliv. Hnutí znamená něco úplně jiného, zjednodušeně společenskou skupinu, která usiluje o nějaké cíle politického charakteru. To my nejsme. Projekt *Kecejme do toho* je platformou, kde se mladí lidé mohou vyjadřovat k tématům, která se jich týkají na národní a evropské úrovni, tedy např. poplatků na vysokých školách, k nezaměstnanosti mladých lidí

apod. V rámci projektu může každý přinést své vlastní téma – a pokud získá podporu ostatních, budeme se jím v rámci projektu více zabývat. A mezi ostatní zde patří opravdu každý mladý člověk do 26 let.

Smyslem projektu je diskutovat nad tématy a podporovat takové diskuze, aby si mladí lidé mohli lépe utvořit i svůj vlastní názor. Získané názory jsou sice jistým politickým požadavkem, nicméně nám jde o to, aby zde vůbec nějaký vydiskutovaný názor mladých lidí byl a politici a úředníci jej poté brali v potaz při svém rozhodování. K čemuž jsou do značné míry vázáni např. i koncepci státní politiky v oblasti mládeže, kterou schvaluje Parlament ČR nebo rozhodnutím ministrů členských států v rámci Evropské unie. Děti a mladých lidí jsou v ČR přibližně tři miliony, pokud se ale rozhoduje o věcech, které se jich týkají, jako by zde neexistovali. To bychom chtěli pomalu měnit, ačkoliv si neděláme iluze, že se do projektu zapojí třeba milion lidí. O tom to není; důležité je, že zde taková možnost vůbec je.

Jaké je vaše institucionální zázemí – jste např. programově napojeni na některou z politických stran – ať už v rámci zdejších, anebo evropských struktur?

Jsme projektem apolitickým, což

znamená, že nepodporujeme žádnou politickou stranu. Jde nám o to, aby díky diskuzím mezi lidmi vznikl názor na aktuální veřejné dění, zkrátka aby bylo vidět, že tady nějací občané také jsou. Zároveň – jelikož diskutujeme s mladými lidmi, třeba patnáctiletými – jsme také jakýmsi vzdělávacím projektem, neboť ne každý má to štěstí, že se ve škole může účastnit podobných debat, což je pro dnešní generaci do budoucna velmi důležité.

Institucionálně pracujeme pod Českou radou dětí a mládeže, střešní organizací, která sdružuje přes sto organizací a sdružení dětí a mládeže a snaží se zastupovat zájmy těchto sdružení a dětí a mladých lidí na politické úrovni již od roku 1998. Pokud se projekt osvědčí, mohlo by se zapojovat do dění více jednotlivců. Dále úzce spolupracujeme s Národním parlamentem dětí a mládeže, což je dobrovolný projekt, který opět funguje již více než deset let a zastřešuje školní, městské a krajské parlamenty dětí a mládeže na celostátní úrovni.

S čím může mladý člověk, který se rozhodne projevit své názory v rámci Strukturovaného dialogu, počítat? Má garanci, že bude jeho hlas vyslyšen?

To je náš cíl ☺ Nechceme slibovat zázraky, ale odpověď zní ano. Co se s výstupy tedy děje. Pokud by nás neposlechli žádní politici

– což je jejich dobrovolné a svobodné rozhodnutí neposlušchat občany země, kde byli zvoleni, tak předáváme výstupy na Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, které s nimi dále pracuje jako se svojí vlastní zprávou. To zajišťuje tzv. Národní pracovní skupina k implementaci strukturovaného dialogu s mladými lidmi. Např. ještě před začátkem projektu jsme pořádali diskuzi na téma zaměstnanosti mladých lidí, výstupy byly v minulých týdnech projednány na poradě ministerstva školství a jelikož se netýkaly jen vzdělání, byly předány i na Ministerstvo práce a sociálních věcí. Nyní se snažíme sledovat, co se s nimi děje, zda jsou naplňovány. Je to poněkud zdoluhavý proces, ale i o tom je demokracie a veřejná správa.

S výstupy oslovíme i politiky, kteří mají v těchto věcech poněkud větší moc než úředníci. S některými již spolupracujeme. Někteří nás sami oslovili, když se o nás dozvěděli; ostatní oslovíme, až budeme mít sadu výstupů. Stejně tak během jara 2011 uspořádáme konferenci mladých lidí s úředníky a politiky, kde se bude o výstupu přímo diskutovat.

Co chystáte v nejbližší době?

V současné době organizujeme především workshopy a diskuzi na jednotlivá témata. Na workshopech vedeme mladé účastníky k vytvoření návrhu stanoviska. Na diskuzích pak přizveme i odborníky na dané téma a tento návrh společně probíráme. Poté budou upravené návrhy na webu k hlasování. Během prosince nás čeká workshop na téma legalizace marihuany a diskuzi na téma poplatky na VŠ a státní maturity. V novém roce vybereme také tři další nejoblíbenější témata z aktuální ankety na webu, které projdou stejným procesem

Setkali jste se již s nějakými reakcemi ze strany politiků nebo prostě společensky uznávaných osobností? Vyjádřil třeba vaši snaze někdo z nich svoji podporu, své sympatie?

Lidé, se kterými se setkáme, většinou již vědí, o co jde, což mi přijde nejdůležitější. Ale máme i několik perliček, např. krátký vzkaz od bývalého prezidenta Václava Havla. Několik dalších osobností také vyjádřilo sympatie, ale zatím se s tím příliš veřejně nechlubíme.

Jinak, rád bych vybidl všechny

čtenáře, aby se do projektu zapojili. Aby se třeba jen podívali na témata, vybrali jim nejbližší a nechali krátký komentář např. na našem webu www.kecejmedotoho.cz nebo na Facebooku. Pokud nad podobnými tématy debatují běžně např. ve svých oddílech či s kamarády nebo ve škole, rád bych je vyzval, ať se nebojí své názory zaznamenat taky na web. Pokud připojí informaci o tom, kolik lidí se na daném ná-

zoru shodlo, je to také cesta, jak předat své názory a, jak se říká, nelamentovat po česku jen doma ...nebo v nějakých jiných zařízeních s limonádou☺.

Pokud byste chtěli přímo diskutovat s námi nebo pomoci nějakou diskuzi uspořádat u Vás, neváhejte se nám ozvat.

*Za rozhovor poděkoval Jiří Majer
foto autor, Marek Krajčí
a Michala K. Rocmanová*

Velmi sympatizuji
s vaším úsilím
a myslím si (a už
delší dobu říkám),
že všechno bude
• nebo lepší až
do veřejného života
vstoupí nová generace.

Václav Havel

Z workshopu na téma školné na vysokých školách

Projekt Kecejme do toho pracuje s jednotlivými tématy, která navrhli a odhlasovali sami účastníci. Jako první a „nejoblíbenější“ téma bylo určeno „Školné na vysokých školách“. S tímto tématem jsme započali projektovou část. Ke každému tématu v rámci projektu připravujeme odbornou analýzu, online diskusi, workshop a následně veřejnou diskusi pro účastníky.

K tématu „Školné na vysokých školách“ již workshop proběhl. Jeho účastníci našli kompromisní řešení, které zní:

Jsme ochotni si zaplatit školné na vysokých školách, pokud budou podmínky navrženy tak, aby nám vyhovovaly a rozuměli jsme jim.

Mladí lidé zapojení do projektu Kecejme do toho po zvážení možných pro a proti vyjádřili souhlas s poplatky na vysokých školách, nicméně pouze v případě, že budou splňovat určitá kritéria. Bez nich jim zavedení školného přijde nepřijatelné. Tato kritéria jsou:

- *student bude jasně vědět, na jaké výdaje je školné použito*
- *před nástupem na VŠ bude student znát finální výši školného (částka bude během studia neměnná)*
- *bude rozšířena možnost prospěchových stipendií*
- *bude existovat několik variant placení školného, které budou reflektovat finanční možnosti studenta, odvíjející se od jeho osobní či rodinné situace*
- *financování by měl mít na starosti jeden subjekt, a to stát; finance spojené se školným na vysokých školách by neměly putovat skrze soukromý sektor*
- *úroveň vysokého školství by měla stoupat, a to především v těchto oblastech: kvalita pedagogů, prostředí pro studium, participace studentů na chodu VŠ a rozvoj výzkumu*
- *školné by mělo být jednotné pro všechny studijní obory*

Jednotlivá kritéria jsou důležitá pro „souhlas“ se zavedením školného na VŠ. Nicméně pouze zavedení některých z výše uvedených bodů může tento názor změnit. Záleží tedy především na konkrétní podobě při zavedení nového systému.

Z toho důvodu by mladí lidé, studenti VŠ, studenti SŠ, ale i pracující měli být při přípravě jakýchkoliv změn dostatečně informováni a zapojeni do procesu příprav, tak, aby jim rozuměli, jejich názor byl vyslyšen a obavy se ztratily.

Jako další aktivitu k tématu „Školné na vysokých školách“ jsme připravili výše zmíněnou veřejnou diskusi (14. 12. 2010 na půdě Masarykovy univerzity v Brně). Každý, kdo by se chtěl blíže seznámit s projektem, ale především vyjádřit k tématu, je vítán.

Na základě výstupu z diskuse připravíme finální podobu materiálu, kterou bychom rádi předali jak na ministerstvo školství, tak s ní oslovili širokou veřejnost.

Více informací bude postupně k dispozici na www.kecejmedotoho.cz

Ke státní maturitě

Druhou akcí, která jež proběhla, byl workshop na téma „Státní maturita“. Jak jistě všichni víte, v říjnu proběhlo zkušební kolo, a jeho účastníci, ale i ostatní mladí lidé měli k tématu co říct. Výsledky workshopu byly následující:

Mladí lidé zapojení do projektu „Kecejme do toho“ vyjádřili souhlas s konáním státních maturit. Její podoba by se však, v závislosti na zkušebním kole, měla významně změnit. Účastníci projektu popsali mnoho problémů, které jsou z jejich pohledu se státní maturitou spojené. Proto navrhli následující doporučení:

UČITELÉ

- *učitelé by měli být připravováni na podobu státní maturity již od VŠ*
- *školení učitelů ke státní maturitě by měla být jednotná (ke studentům se dostala informace o různé úrovni informovanosti učitelů zajišťující zkoušku)*
- *každý učitel by si měl státní maturitu vyzkoušet nanečisto, než bude vést maturitní zkoušku*
- *učitelé neměli dostatek podrobných informací; bylo by tedy vhodné připravit nějaký jednotný manuál, jak procházet jednotlivými kroky maturitní zkoušky*

STUDENTI

- *studenti by na podobu maturity měli být připravováni již od 1. ročníku studia na SŠ*
- *seznam povinné četby by měl být studentům k dispozici již od 1. ročníku SŠ a neměl se následně měnit*
- *hodnocení maturitní zkoušky by mělo být proporční, aby obstál i student, který nesplní jednu část, ale ostatní části splní kvalitně*

ZKOUŠKA

K průběhu zkoušky měli účastníci projektu následující praktické připomínky:

- *povolit pití během zkoušky*
- *možnost náhradního termínu ze závažných zdravotních či rodinných důvodů*
- *sladit požadavky VŠ, termíny maturitní zkoušky a termíny přijímacích řízení na VŠ*
- *výsledky maturitní zkoušky by měli být k dispozici studentům co nejdříve, celý proces je třeba urychlit*
- *státní maturita by měla mít jednu úroveň, nebo alespoň rozdíly mezi jednotlivými úrovněmi by měly být významně nižší*
- *studenti by měli být dostatek jasných informací předem (což neměli před zkušebním kolem)*
- *zkouška z jazyka by měla mít větší prostor v části slohová práce*
- *podle zkušeností studentů bylo na některé zkoušky příliš málo času a na jiné naopak nadbytek.*

Může se jednat o subjektivní pocit, nicméně časová dispozice jednotlivých zkoušek by měla být vyhodnocena.

Účastníci projektu dále navrhovali, aby v případě dřívějšího ukončení zkoušky měl student možnost odejít.

- *studenti by měli mít možnost odchodu na WC v průběhu zkoušky*

*Informace z workshopů připravil Jiří Let
foto autor a Jana Votavová*

ČRDM podpořila Polskou radu organizací mládeže

Ve dnech 21.– 24. října 2010 proběhlo v polských Tatrách, ve skautském středisku Glodówka, setkání zástupců polských organizací mládeže, zahraničních hostů z Evropského fóra mládeže a několika národních rad mládeže včetně ČRDM. Hlavním cílem byla diskuze ke vzniku polské rady mládeže – PROM. Na jejím založení se shodlo takřka 40 polských mládežnických organizací a proces utváření je v chodu již několik měsíců a pomalu se snad blíží svému naplnění na přelomu let 2010 a 2011.

Zástupci polských organizací si vyslechli zkušenosti kolegů z národních rad mládeže ze Španělska, Slovenska, Česka, Litvy, Německa a Flander. Jednalo se o jedinečnou možnost konzultovat probíhající proces ustavení Polské rady organizací mládeže (PROM = polsky též „trajekt“). Zahraniční hosté čelili řadě otázek ze strany zástupců polských organizací a při diskuzi se narazilo na mnoho zajímavých otázek, nad kterými zatím polské organizace nenalezly konsenzus nebo nad nimi zatím ani nepřemýšlely. Celý proces sledovali a podporovali také zástupci

Evropského fóra mládeže a polského ministerstva zodpovědného za oblast mládeže. Polské ministerstvo je vzniku rady velmi nakloněné a snaží se vyjit organizacím mládeže maximálně vstříc.

V Evropské unii byly na přelomu října a listopadu 2010 jen tři státy, kde národní rady mládeže neexistovaly – Polsko a Bulharsko, kde by rady měly vzniknout v nejbližší době, a Maďarsko, kde funguje neinstitucionalizovaná platforma a výhledy na založení rady jsou poněkud vzdálenější.

Jan Husák

P. S.:

Zajímavým zjištěním bylo, že idea polské rady je obdobná myšlence České rady dětí a mládeže, a to nejen v cílech, ale i v užití symboliky. Polský „trajekt“, podobně jako loďka, kterou má ČRDM ve znaku, má pomáhat organizacím i mladým lidem ploutv zdárně životem až do dospělosti.

Je vidět, že v Evropě toho máme s ostatními hodně společného.

Rada mládeže Slovenska oslávila 20. narodeniny

Dňa 25. júna 2010 ubehlo presne 20 rokov odvtedy, čo Rada mládeže Slovenska uzrela svetlo sveta. Napriek tomu, že je čerstvou dvadsiatkou, patrí na Slovenku k najstarším organizáciám, ktoré vznikali tesne po Nežnej revolúcii. Vzniku RmS predchádzali stretnutia detských a mládežníckych organizácií „za okrúhlym stolom“, výsledkom ktorých bolo rozhodnutie, ktorým sa účastnícke občianske združenia dňa 31. mája 1990 rozhodli vytvoriť Radu mládeže Slovenska. Jej cieľom malo byť zaručenie rovnoprávných vzťahov medzi deťmi a mládežníckymi organizáciami na území Slovenska a zapojenie sa do medzinárodného detského a mládežníckeho hnutia.

Dňa 7. júna 1990 RmS schválila svoje prvé trojčlenné vedenie: J. Behýl (Zväz záujmových združení), Vladimír Bajan (Vysokoskolská únia Slovenska) a Juraj Hupka (Demokratická mládež Slovenska), dňa 25. júna 1990 bola zaregistrovaná na ministerstve vnútra. O štyri dni neskôr, na oficiálne prvé zasadnutie RmS, bol za predsedu zvolený Juraj Hupka. Počas prvého roku fungovania sa rada mládeže venovala hlavne oblastiam financovania mládežníckych organizácií, štátnej politiky voči mládeži, prerozdeľovaním priestorov po bývalom SZM poskytnutých Nadáciou detí a mládeže.

V roku 1992 si RmS stanovila dva ciele. Zastupovať a reprezentovať detské a mládežnícke organizácie tak voči štátnej správe a zákonodarným orgánom, ako aj voči zahraničiu tam, kde absentovala možnosť samostatnej reprezentácie organizácie. Ku konkrétnym krokom patrilo budovanie pozície vo vzťahu k štátnym orgánom a verejnosti, prijatie a participácia na zákone o mládeži, pripomienkovanie viacerých návrhov zákonov a nariadení, intenzívna spolupráca so zahranič-

nými organizáciami CENYC (Rada Európskych národných rád mládeže) a Youth Forum (Mládežnícke fórum).

O rok neskôr (1993) získala RmS Cenu WAY – Cenu Svetového združenia mládeže (poradný orgán OSN) za to, že sa na Slovensku podarilo vytvoriť organizáciu, ktorá nachádza spoločné riešenia pre všetky organizácie detí a mládeže a nedošlo k jej rozštiepeniu ako v okolitých štátoch. RmS sa stala členom WAY a CENYC-u, ktorý mal poradný hlas pri Rade Európy. V nasledujúcom období boli prioritami RmS ovplyvňovanie systému štátnej podpory občianskych združení detí a mládeže, efektívne využívanie zahraničných kontaktov rady mládeže v prospech jej členov, efektívne zastupovanie členských organizácií vo vzťahu k štátnym i neštátnym inštitúciám, zabezpečovanie poradenských a vzdelávacích aktivít členom a vytvorenie progresívneho informačného systému. Boli vytvorené Okresné Rady mládeže, ktoré boli informačne prepojené s RmS. Mnohé z nich však boli nefunkčné.

V roku 1995 sa Valné zhromaždenie RmS uznieslo na vytvorení profesionálneho sekretariátu, čím došlo k oddeleniu rozhodovacej a výkonnej funkcie. Predsedníctvo naďalej plnilo funkciu rozhodovacieho orgánu zloženého z dobrovoľných zástupcov členských organizácií bez nároku na mzdu. RmS začala vydávať časopis Fórum mladých.

RmS sa v rokoch 1995 a 1996 zúčastňovala stretnutí a rokovaní v oblasti realizácie štátnej podpory práce s deťmi a mládežou, stretnutí s ministerkou školstva, pracovníkmi MŠ SR. Zástupcovia rady mládeže sa stali členmi

poradného orgánu – Rady ministerky školstva pre deti a mládež. RmS zorganizovala niekoľko vzdelávacích podujatí pre organizátorov mládežníckych aktivít zameraných na projektovú činnosť, fundraising, medzinárodnú spoluprácu či výučbu jazykov.

V nasledujúcom roku odštartovala RmS Festival aktivít mládeže, ktorý sa konal pravidelne do roku 2002. Rok 1998 bol obsahovo spätý s aktivitami v oblasti zlepšenia legislatívy v otázkach mládeže, zvýšenia informovanosti poslancov NR SR o práci s mládežou, nastavenia pravidelnej komunikácie na najvyššej úrovni. Od

roku 1999 sa začal pripravovať projekt vytvorenia Regionálnych rád mládeže v každom kraji Slovenska. Dôvodom bola snaha rozvíjať participáciu detí a mládeže na regionálnej úrovni a pomáhať rozvoju regiónov. Činnosť RmS sa v ďalšom období stabilizovala do troch základných oblastí: obhajovanie záujmov členských organizácií, servis pre organizácie a zahraničná činnosť. Po úspešnom pilotnom projekte Trnavskej rady mládeže vznikli v roku 2001 regionálne rady vo všetkých krajoch Slovenska.

Mimoriadne bohatým na realizované projekty, akcie a aktivity bol rok 2002. Spomeňme napr.: Občan 2002 – Záleží na každej kvapke, Mladý parlament, Kamošfest, internetový magazín www.koxo.sk, pripomienkovanie dokumentov. Zo zahraničných aktivít to bola intenzívna účasť na seminároch a bilaterálnych stretnutiach v Belgicku, Dánsku, Maďarsku, Grécku či vo Švajčiarsku.

V roku 2003 realizovala kampan' „Najdi si nových priateľov“, ktorej cieľom bolo priblížiť činnosť

detských a mládežníckych občianskych združení a ponúknuť atraktívne možnosti zmysluplného využívania voľného času predovšetkým „neorganizovaným“ mladým ľuďom. V tomto roku vychádza prvé číslo nového časopisu Zoom-M – zaoštréné na mladých, ktorý vznikol zlúčením časopisov Infoiuventa a Fórum mladých, za podpory MŠ SR.

Ciele a víziu na ďalšie obdobie (do roku 2008) definovala RmS v Strategickom pláne v roku 2004. Jej cieľmi naďalej boli: advokácia, reprezentácia a zastupovanie, regionálna politika a koordinácia regionálnych rád, účasť na konferenciách a seminároch, zahraničné aktivity, bilaterálna spolupráca, spolupráca s Európskym mládežníckym fórom a servisná pomoc organizáciám (mediálna podpora, Zoom-M, projekt mládez.sk)

Rok 2005 bol pre RmS rokom veľkých výziev. Prvýkrát sa uskutočnilo verejné odovzdávanie ocenení MOST, aby sme vyzdvihli najlepšie príklady aktívnej spolupráce samosprávy, mládežníckeho a podnikateľského sektora pri práci s mladými ľuďmi. Programovou prioritou RmS pre rok 2006 bola téma občianskej participácie mladých ľudí a neformálneho

vzdelávania; v roku 2007 sa veľká časť aktivít RmS sústreďovala na komunikáciu s novým štátnym aparátom po parlamentných voľbách. Kľúčovou témou roka sa stal systém neformálneho vzdelávania mladých ľudí a rozvoj dobrovoľníckej práce. V zahraničnej

oblasti sa nám podarilo posilniť svoju pozíciu v rámci Európskeho fóra mládeže a stať sa členom lobistickej skupiny BBC+. RmS sa po prvýkrát prostredníctvom „Mládežníckeho delegáta“ zúčastnila Valného zhromaždenia OSN a UNESCO, aby tak prezentovali názory mladých ľudí na globálnej úrovni.

V nasledujúcom roku dominovali na RmS odborné témy občianskej participácie, dobrovoľníctva a nezamestnanosti mladých ľudí. V septembri sa v Bratislave usku-

točnila medzinárodná konferencia RmS European Volunteering Forum na tému dobrovoľníctva. Organizoval sa štvordňový medzinárodný tréning „Tired of standing by? Vote!“, v rámci ktorého si 15 mladých ľudí zo 6 krajín Európy rozširovalo svoje poznatky a vymieňalo skúsenosti a dobré príklady v oblasti tvorby mládežníckych kampaní s dôrazom na komunikáciu a médiá.

Od roku 2009 pokračuje RmS v realizácii aktivít v troch hlavných oblastiach: zastupovanie (záujmov svojich členov vo vzťahu k orgánom štátnej a verejnej správy a zjednocovanie ich názorov), servis (v oblasti propagácie práce detských a mládežníckych organizácií vrátane vzdelávania zameraného na komunikáciu a PR) a témy (mládežnícka participácia, neformálna výchova a vzdelávanie, dobrovoľníctvo a problematika zamestnanosti mladých ľudí).

Katarína Gavorníková
a Viktória Vasilenková

(Redakčne kráceno,

celý text na www.adam.cz)

foto archiv RMS

RmS Rada mládeže Slovenska

Zrození bulharského Národného fóra mládeže

Trináctý listopad je pro mladé lidi v Bulharsku historickým datem, protože bylo založeno Národní fórum mládeže Bulharska – jako jediná organizace mládeže v Bulharsku, která sdružuje 24 národních, články mezinárodních, politických a místních organizací mládeže. Více než padesát mladých lidí se sešlo v lokalitě Kuklen nedaleko Plovdivu, aby schválilo statuty Národního fóra mládeže a zvolilo si jeho první vedení.

Národní fórum mládeže Bulharska bylo vytvořeno, aby vyjadřovalo názory mladých lidí v Bulharsku, stalo se prostředníkem ve vztahu ke všem institucím na národní a mezinárodní úrovni a hájilo zájmy organizací mládeže v Bulharsku.

Ministr školství, mládeže a vědy Sergej Ignatov novému Národnímu fóru mládeže pogrataloval a přidal přání štěstí. Uspokojení nad prací Přípravného výboru v posledních osmi měsících vyjádřil jménem Evropského fóra mládeže Hamlet Ohanyan, člen jeho představenstva, a slíbil další podporu této největší střešní organizace mládeže iniciativě bulharského fóra mládeže.

„Mládež jako téma není v naší společnosti populární,

a názory mladých lidí ve veřejné a politické agendě stojí odstrčené. Proto my, nadšenci z Národního fóra mládeže, budeme aktivně pracovat, abychom byli průvodci názorů mládeže Bulharska. Náš cíl pro budoucnost je aktivně participovat ve všech veřejných oblastech. Cesta bude dlouhá a tvrdá, ale s malými a důvěryhodnými kroky budeme úspěšní,“ řekl nově zvolený předseda Národního fóra mládeže Bulharska Veselin Iliev.

Ze zahraničního zdroje
přeložila Michaela Přilepková

Oficiální stránky Národního fóra mládeže Bulharska:
<http://bg youth forum.com>

Evropa je doma u nás!

Víte, jak se řekne rumunsky dobrý den? Jak se žije v Portugalsku anebo jak vnímají ve Francii ČR? Tak o tom všem se měli možnost dozvědět studenti českých středních škol v Praze, kde už podruhé proběhl projekt mezikulturního vzdělávání, EDISON.

AIESEC

Na osm a více týdnů k nám do České republiky přijeli vysokoškolští studenti z Evropy, a dokonce z celého světa, aby vedli různé středoškolské projekty zaměřené na osobní rozvoj a mezikulturní poznávání. Jeden z projektů, který takto probíhá, je již zmíněný projekt EDISON.

Středoškolští studenti mají tak možnost, dozvědět se o sociální, ekonomické a kulturní situaci v zemích, odkud vysokoškolští stážisté pocházejí. „Smyslem je hlavně všeobecné vzdělávání naší mládeže a zvyšování jejich tolerance vůči jiným národnostem, jenže zároveň projekt slouží k tomu, aby se i okolní svět dozvěděl o tom, jak to v české společnosti ve skutečnosti chodí,“ říká vedoucí projektu Adéla Drgová.

Prispívá k tomu i fakt, že stážisté každý týden působí na jiné střední škole. Zároveň každý týden bydlí v jiné české rodině studentů, které ve školách vyučují a kteří mají o bližší poznání stážisty a jeho kultury zájem.

Projekt si pochvalují všichni,

jak učitelé, rodiče, stážisté, tak i studenti: „K nejlepším patřil Manuel z Mexika, který se nebál promluvit ani o citlivějších tématech, nebo Luca z Itálie, který nejen dokázal poradit, jak správně uvařit špagety, ale také nám pustil video, na kterém ukázal, jak odlišný je italský národ od těch ostatních, které jsou součástí Evropské unie,“ vystihl projekt student ze gymnázia Arcus.

A jak to vidí naopak stážisté, kteří přicestovali do Prahy?

„Jsem moc ráda, že jsem se stala součástí tak skvělého projektu. Mám možnost prezentovat svoji kulturu a zároveň se seznamuji s kulturou a stylem života u vás,“ říká Alexandra, která k nám přijela z Rumunska, a dodává, že ze všeho nejvíce miluje naši architekturu a památky.

Projekt je tedy evidentně přínosem pro všechny zúčastněné strany. Organizátor, kterým je nezisková mezinárodní organizace AIESEC, která ho považuje za velmi úspěšný, a proto na jaře chystá projekt rozběhnout i v ji-

ných městech České republiky kromě Prahy.

Není to ovšem jenom EDISON, kde mají Češi a cizinci možnost se poznat blíže. Takovýchto projektů je totiž mnohem víc. Jedním z nich je například nově připravovaný projekt Moneyjak, který je zaměřen na zlepšení finanční gramotnosti českých teenagerů vysokoškoláky s ekonomickým vzděláním. Probíhá na školách ve formě odborných, ale neformálních a interaktivních seminářů. Mimo jiné se mohou středoškolští studenti přihlásit na projekt i v létě, kdy běží letní kemp My Better Myself se zahraničními vedoucími, kde oficiálním jazykem je angličtina. Liší se od jiných táborů například tím, že studenti pracují v týmech na vlastních projektech, které pak prezentují, a dokonce si můžou svůj tým vyzkoušet i vést.

Jak je vidět, k tomu abychom se všestranně rozvíjeli, vzdělávali a blíže poznali Evropu a ostatní země, už nemusíme ani cestovat. Stačí jen najít způsob, aby si nás Evropa našla sama a navštívila pro změnu ona nás.

Aneta Lačevová, AIESEC Praha
foto archiv AIESEC Praha

Více informací o projektech najdete na stránkách praha.aiesec.cz/projekty.

Jaká bude Archa v roce 2011 – uzávěrky

V roce 2011 vyjde postupně celkem šest barevných čísel zpravodaje ČRDM. Každé – s výjimkou bambiriádního „speciálu“ – bude mít 24 stran; zmíněné rozšířené číslo 3 bude mít 32 stránek.

A jaká témata se v Arše objeví?

I. pololetí:

Nejen podsady a kotlík / Exempla trahunt – příklady táhnou / Bambiriáda 2011

II. pololetí:

Prázdniny, jak mají být / Evropský rok

dobrovolnictví a dětská sdružení / S pomocí Boží

Uzávěrka příspěvků pro číslo 1: **21. ledna 2011**

Uzávěrka příspěvků pro číslo 2: **18. března 2011**

Uzávěrka příspěvků pro bambiriádní dvojčíslo 3: **10. června 2011**

Uzávěrka příspěvků pro číslo 4: **26. srpna 2011**

Uzávěrka příspěvků pro číslo 5: **23. září 2011**

Uzávěrka příspěvků pro číslo 6: **4. listopadu 2011**

Tajemství štamtiše a česko-německé porozumění

Pokud nevládnete němčinou, tak ve vás neznámé slovo štamtiš (Stammtisch) vyvolá nejspíš asociaci s rozšířeným výrazem štamgast. A nebudete daleko od správného pochopení – štamtiš, to je v doslovném překladu stůl štamgastů, tedy stálých hostů v nějakém restauračním zařízení.

Ovšem takový česko-německý štamtiš je fenomén, který neslouží k tomu, aby se skupinka kumpánů scházela ke stejné partii hry a obehnaným rozhovorům u piva.

Naopak, je to společnost lidí, která se schází vlastně jen proto, že je druhá země zajímavá a rozhodli se ji poznat prostřednictvím lidí z ní pocházejících. Je proměnná v personálním obsazení, stejně tak v tématech. Lidé, kteří sem přicházejí po nějakou dobu, mohou být velmi různorodí věkem i sociální pozicí. Právnik, studentka, zasloužilý úředník městského úřadu, au-pair, potomek českých emigrantů – to je jen naznačený výčet osob, které na takovém štamtiši můžete na pravidelných setkáních poznávat.

U stolu se konverzace nezadrhává, protože přítomní se nikdy nebaví jen s tím, koho už dobře znají. Strídá se čeština a němčina, což je pochopitelné, ale ne vždy mluví česky Češi a německy Němci. Taková zvláštní neformální skupina, která vás přijme, i když jste nově příchozí ve městě. Domluvíte si jakoby mimochodem navrch společnou návštěvu česko-německé kulturní akce nebo fandění ve sport-baru českým a německým sportovcům při velkých turnajích typu mistrovství světa. Nebo se dozvíte informace, jak se zapojit do místních projektů neziskových organizací, kam jet na zajímavé školení atd.

Z poměrně čerstvé zkušenosti z výjezdu jednoho ze štamtišů o víkendu 8.–10. do Prahy mám v paměti mnoho pěkných momentů. Zatímco němečtí návštěvníci s radostí užívali krás Prahy a její kulturní nabídky v babím létě, užívala jsem si opět neopakovatelné rozhovory. Tentokrát vlastně chyběl fyzicky jen ten stálý stůl, ale ne to dobrodružství, když se dáte na cestu objevování jiných lidí a světů. Sousedka u stolu, která pochází z Heidelbergu a žije v Bavorsku, mi vypráví, jak sháněla dlouho lístky na Jarka Nohavicu do Č. Krumlova. Podívím se tomu, jak si mohla užít koncert, když je v češtině a postavený převážně na textech... Skromně mi vypráví, že česky příliš neumí, ale na to, aby si doma předem přeložila texty písní, to prý stačí. Jen úplně nové písničky ji zaskočily a rozuměla v textu jed-

Řezenský stamtiš v Praze

Pátý středoevropský stamtiš Regensburg

né z nich pouze jakoby německému pojmu „simulantenbande“. Cukají mi koutky a je zase na mně, abych vysvětlila citaci ze Švejka a vůbec celonárodní oblibu citací z knížek a filmů u Čechů.

Dalo by se říct, že na škále česko-německé spolupráce jsou štamtiše svou komorní atmosférou na opačné straně než velké oficiální akce, jako třeba Česko – německá setkání mládeže.

Štamtiše z principu začínají jako lokální nezávislá aktivita, která si žije svým životem, např. ve městech Regensburg, Passau, Deggendorf nebo Plzeň a Praha. Protože již existují řadu let a jejich příznivcům, minulým i současným, se povedlo vytvořit nemalou síť pracovních a osobních kontaktů, pořádá se v posledních letech jako nadstavba také Středoevropský štamtiš, kde se „delegace“ jednotlivých měst scházejí dvakrát ročně. V polovině června hostil již pátý „přeshraniční“ štamtiš bavorský Regensburg, ve kterém funguje místní štamtiš nepřetržitě už od roku 2003!

Protože jsem byla u jeho začátků a dodnes udržuji prostřednictvím elektronické komunikace s životem štamtiše kontakt, prozradím k fungování štamtiše ještě jednu ingredienci, která má velký vliv na jeho podobu. Je to duchovní rodič samotné iniciativy a jeho neformální následovníci v organizačním minitýmu. Např. ten řezenský byl založen dobrovolnicí Evropské dobrovolné služby a jejími přáteli a určitě má jiný punc než pražská Prager Runde, kde jsou mezi zakladateli lidé z velkých firem a institucí.

*Michaela Přilepková
foto archiv „tschechofile“*

* O šestém v pořadí, které proběhlo od 17.–19. 4. 2009 s podporou ČRDM, si můžete přečíst na <http://www.adam.cz/clanek-2009040067-ceska-a-nemecka-mladez-probirala-na-svem-sestem-setkani-evropska-temata.html>

Školení pro mladé lidi v rámci EU „Mládež v akci“

Společenství harmonie těla a ducha (dále jen SHTD) pořádalo v letošním roce neformální vzdělávání s nadnárodní účastí pro mladé lidi ve věku od 17 do 30 let. Zúčastnilo se ho 25 zájemců z České republiky a Slovenska. Prostředky jsme získali z České národní agentury Mládež, která schválila náš projekt „Příprava na práci s marginálními skupinami dětí a mládeže“.

Školení probíhalo ve čtyřech blocích:

- 1.blok: (prakticko-teoretický) v době velikonocních prázdnin
- 2.blok: (teoretický) o květnovém víkendu
- 3.blok: (prakticko-teoretický) měsíční blok v době letních prázdnin
- 4.blok: (závěrečný) v době podzimních prázdnin

Školení všestranně podpořilo prioritu Evropské unie – neformální vzdělávání pro mladé lidi, zvláště v oblasti péče o zdravotně a sociálně handicapované.

V teoretické části přednášeli naši přední odborníci, prof. MUDr. J. Faber, DrSc. – „Jak žít s epilepsií, psychózou, neurózou“; Doc. MUDr. I. Novák, CSc., bývalý přednosta kliniky dětského lékařství, odborník na akutní medicínu; prof. PhDr. V. Hošek, DrSc., rektor vysoké školy tělovýchovné – „Správný způsob života“; PhDr. J. Kábele, CSc. – „Psychologie handicapu“; MUDr. R. Vyhnanek – „Základy první pomoci“; JUDr. J. Harmach, soudce – „Bezpečnost práce a právní normy“ a další.

Praktickou část zajišťovali pracovníci SHTD, členové představenstva, absolventi nebo studenti vysokých pedagogických škol, vedoucí pracovníci výchovných zařízení, pediatři, rehabilitační pracovníci a další. Řešitelem projektu, koordinačním, organizačním a řídicím pracovníkem byl PaedDr. V. Bílek, předseda SHTD, bývalý vysokoškolský pedagog na FTVS UK Praha.

Mladí lidé se učili pracovat s cca 150 znevýhodněnými dětmi a mládeží, o které SHTD pečuje. Jde především o epileptiky, astmatiky, enuretiky, děti s mozkovými dysfunkcemi, nadváhou, kombinovanými vadami aj., ale

doucí život... Tak to ostatně také odpovídá i krédu naší organizace „Pečovat o děti je ta nejhumánnější lidská činnost. Musí se ale umět, hodně znát a být dobrým a citlivým člověkem“. Všem, kteří se na přípravě podíleli, účastníkům, dětem, přednášejícím, organizátorům a České národní agentuře Mládež, SHTD upřímně děkuji.

*Václav Bílek, předseda SHTD
foto archiv autora*

rovněž o jedince z náhradní výchovné péče (dětské domovy, kloučkové), včetně romského etnika a národnostních menšin.

Toto široké spektrum marginálií jim umožnilo uvědomit si velkou šíři této práce, včetně jejich kládů i záporů. V přímém kontaktu s dětmi získali vlastní sebereflexi a poznání, jak je tato práce celospolečensky závažná a potřebná. Přesvědčili se o její náročnosti, vlastních schopnostech, ale hlavně o vděku nemocných dětí a významu této práce pro jejich bu-

Podzimní víkend ve znamení her

O třetím říjnovém víkendu 15.–17. 10. 2010 se v krásném prostředí sloupského Herberku setkali členové kladenského oddílu TOM Roháči a saského krušnohorského spolku Erzgebirgsverein na společném turisticko-herním víkendu. Téměř dvacítku dětí a mladých lidí za doprovodu svých vedoucích i několika rodičů si při sobotní výpravě nejprve prohlédla krásné okolí Sloupu.

Navštívili jsme kapli v Modlivém dole, monumentální Pusté kostely vysekané ve skále, Slaviček, lesní divadlo a skalní hrad a poustevnu Sloup. Unaveni po výletě jsme si večer rádi sedli ke společnému ohni, zahráli několik seznamovacích her, abychom si všichni navzájem konečně zapamatovali svá jména, a došlo i na několik mezinárodních a ještě více čes-

kých a německých písniček za doprovodu kytar. V průběhu večera by už nikdo nepoznal, že nás ještě včera dělila jazyková bariéra...

Nedělní ráno nás uvítalo sice mrazivým, ale slunečným počasím, jako stvořeným pro rychlé pohybové hry, při kterých jsme vyzkoušeli svou mrštnost, rychlost i spolupráci. Prostor nám k tomu poskytla přilehlá víceúčelová plocha v zahradě Herberku. Ve tříhodinové sérii her, kdy se mnohdy zapojili i dospělí, měl zřejmě největší úspěch zápas v pakofotbale. Spolehlivě jsme se unavili při několika obměnách honičky a vyzkoušeli správnou trefu při vybíjecích hrách s mí-

čem. Po společném obědě jsme se vyčerpaní a nabití zážitky museli rozloučit a těšíme se na další podobné setkání, tentokrát na lyžařském víkendu v německém Steinbachu.

Děkujeme za pomoc organizátorovi z německé strany Volkerovi Weisemu a kuchařkám z TOM Roháči Zlatě Jamborové a Zuzaně Korelusové.

Tato akce se uskutečnila díky podpoře Evropské unie, Fondu malých projektů, Cíl3/Ziel3.

*Helena Podroužková,
TOM 2713 Roháči Kladno
foto archiv autorky*

Všechno dobré
v novém roce 2011
přeje
čtenářům Archy
redakce

pf 2011 Česká rada dětí a mládeže

Z konference o mládeži v Tunisu

Za Českou radu dětí a mládeže (ČRDM) jsem se společně s Jarmilou Chromíkovou z Folklorního sdružení ČR ve dnech 2.–3. října 2010 zúčastnil na pozvání tuniského velvyslance v České republice Kamela Haj Sassiho konference o mládeži v Tunisu. Dá se přitom říct, že naše střešní organizace dětí a mládeže měla na zmíněném sympoziu de facto ještě jednoho reprezentanta, neboť za Českou stranu sociálně demokratickou tam byl pozván i Josef Sátor, který je zároveň místopředsedou Mladých sociálních demokratů – tedy členského sdružení ČRDM.

Na konferenci jsem ve svém řečnickém vystoupení představil ministerskou koncepci v oblasti dětí a mládeže; osvětlil jsem, jak probíhá práce s dětmi a mládeží v ČR, a dále pak popsal projekty ČRDM, které se snaží vzbudit zájem mladých lidí o dění kolem nich. I přesto, že účastníků z celého světa se na sympoziu sešlo na 800 a řečníků asi 60, tento příspěvek nezapadl a ve zkratce se mu věnoval i místní tisk. Akce byla podrobně monitorována i televizním zpravodajstvím.

Tématu mládeže se v nyní přisuzuje v Tunisu velká pozornost. Mimochodem, na základě tuniské iniciativy byl rok 2010 vyhlášen v OSN Rokem mládeže. O významu probíraného tématu jistě svědčí také to, že konference se zúčastnil i předseda tamní vlády a několik ministrů; sekci zaměřenou na participaci pak přímo řídil ministr zodpovědný za mládež.

Konference o mládeži nám rovněž poskytla možnost setkat se s českým velvyslancem v Tunisu

Tuniský ministr pro mládež Samir Labidi (vepředu, druhý zleva), kterého jsme potkali v tamním DDM, kde zahajoval výstavu fotografií.

panem Alexandrem Slabým, který měl – stejně jako my – zájem na zvýšení výměn mezi Tunisem a ČR v oblasti školních i mimoškolních aktivit. V doprovodu místních průvodců jsme navštívili Informační centrum pro mládež i dům volnočasových aktivit, hodně podobný tomu našemu karlínskému v Praze nebo lužáneckému v Brně. Zajímavá byla i exkurze na stavbě největšího kulturního sálu v Severní Africe, který staví ve spolupráci se Skanskou česká firma Geosan. Tato státem financovaná stavba se i přesto, že ještě není dokončená, již objevila na padesátidínavých bankovkách.

Na mezinárodním kongresu jsme kromě jiného jednali s předsedou mládežnických parlamentů. Dohodli jsme také vzájemnou výměnu folklorního souboru

Zleva: bývalý rakouský velvyslanec v Tunisu Helmut Ehrlich, Josef Sátor z Mladých sociálních demokratů s českým velvyslancem v Tunisu Alexandrem Slabým

Bývalý rakouský velvyslanec v Tunisu Helmut Ehrlich, Jarmila Chromíková z FoS ČR a předseda ČRDM Aleš Sedláček

Vše jako před dvěma tisíci lety: mozaiky, záchody, stěny domů i kanalizace...

a Mladí sociální demokraté tam pro svou činnost našli partnery ze zemi, kde doposud s nikým nespolečovali.

Z rychlé návštěvy si člověk dokonalejší obrázek o odlišné zemi a kultuře neudělá. Přesto, alespoň telegraficky: Na první pohled je vidět rozvoj, snahu otevírat se turistům. Tunisané jasně dávají najevo svůj nesouhlas s jakou-

koli formou terorismu. Tunis je považován za bezpečnou zemi. Po nástupu prezidenta Ben Aliho je kladen důraz na práva žen. Zastoupení žen v politice je však, stejně jako u nás, relativně nízké. Velmi často se ale ženy uplatňují v administrativě zahraničních firem. Život na venkově je o poznání skromnější než ve městě. Mnoho mladých dojíždí do hlavního města, kde přes týden pracuje, zatímco zbytek rodiny je aktivní v zemědělství. Průměrné mzdy v různých profesích jsou

Tradiční tuniský pokrm – luštěniný, vůjvar, vajíčko – vše náležitě okořeněné

nižší než u nás, čemuž odpovídají i nižší ceny. Překvapilo mě množství úrodné půdy; za dob starého

Říma bylo v Tunisu údajně vypěstováno více obilí než v celé Itálii. Antické památky ostatně svědčí o velikosti této staré civilizace.

Pokud by vaše sdružení mělo zájem zorganizovat výměnu s tuniským partnerem, ozvěte se, budeme s panem velvyslancem pracovat na vhodném propojení a nalezení odpovídajícího partnera. Podporou spolupráce v oblasti mládeže ve Středomoří se zabývá i program Mládež v akci.

*Aleš Sedláček, předseda ČRDM
foto autor a archiv autora*

Plyšový dar z České republiky

Príslušníci styčného monitorovacího týmu českého kontingentu KFOR navštívili ve středu 6. října 2010 dvě základní školy nedaleko základny Šajkovac, aby dětem předali plyšové hračky věnované jako humanitární dar Českou radou dětí a mládeže. Jedním z úkolů styčného monitorovacího týmu (Liaison Monitoring Team – LMT) v misi KFOR je podporovat místní vzdělávací systém, hledat způsob jeho dalšího rozvoje a předávat pomoc přímo do konkrétních škol. Kosovské školy mají většinou nadpočet studentů, jejich vybavení je zastaralé a často nefunkční. Pomoc přichází buď prostřednictvím civilně vojenské spolupráce, nebo formou humanitárních darů, které předávají příslušníci kontingentu.

Český LMT ve spolupráci s Českou radou dětí a mládeže, jejímž hlavním posláním je podporovat podmínky pro kvalitní život a všestranný rozvoj dětí a mládeže, již realizoval několik společných projektů na podporu místního školství. Letos v květnu prostřednictvím 16. kontingentu rada věnovala dvacet počítačů a školní a sportovní pomůcky studentům gymnázia v Podujevu.

Tentokrát se společný projekt zaměřil na ty nejmenší. Styčný monitorovací tým vybral v podujevském regionu dvě školy, které si zasloužily jejich pozornost a pomoc v podobě plyšových hraček. Hračky tak nejen potěšily děti, ale také pomůžou učitelům rozvíjet fantazii a kreativitu jejich žáků.

První navštívenou školou byla základní škola Sheqë Mirofci ve vesnici Shtedim. Slečna Ilirije Balajová učí ve škole třídu dětí v předškolním věku. Formou her a cvičení je učí první písmena a čísla. Pro děti si již dlouho přála dětský koutek s hračkami. Třída je plná veselých čtyřletých holčiček a kluků, ale bez funkčního topení a výzdoby je strohá a neosobní.

„Klepala jsem již na mnoho dveří a žádala o pomoc, ale až teprve vy jste mi pomohli,“ vypráví slečna Balajová, která studuje magisterské studium psychologie a její nadšení a profesionální vystupování s dětmi je toho důkazem. Její zprvu rozpačití svěřenci na konci české návštěvy již vesele pokřikovali, co chtějí dělat, až budou dospělí, a navzájem si představovali své nové chlupaté kamarády.

Další návštěva se uskutečnila

na základní škole Kongresi i Manastirit ve vesnici Glamnik. Tato škola jako jediná v podujevském regionu má integrovanou třídu pro mentálně a fyzicky postižené děti. Učitelé zde vyučují ve třech směnech celkem dvacet šest žáků. Český styčný monitorovací tým se rozhodl podpořit myšlenku začlenění handicapovaných dětí mezi zdravé darováním plyšových hraček a základních školních pomůcek.

Během dne příslušníci LMT také navštívili podujevské gymnázium, kterému Česká rada dětí a mládeže věnovala počítače. Ředitel školy Naim Salihu je informoval, že díky těmto počítačům se škole podařilo otevřít další třídu, která slouží k výuce informatiky a jazyků.

Humanitární projekt darování plyšových hraček České rady dětí a mládeže byl připraven styčným monitorovacím týmem 16. kontingentu a předán týmem 1. úkolového uskupení praporu operačních záloh, který navázal na jejich práci již začátkem září.

*Kapitánka Magdalena Dvořáková,
tisková a informační důstojnice
16. kontingentu AČR v silách KFOR
foto autorka a archiv Duhy*

Naše izraelská dobrodružství

Koncem srpna se v Praze a Mnichově uskutečnily první dvě části trojstranného mezinárodního výměnného projektu, který zrealizovala Česká rada dětí a mládeže pod názvem „Objevovat historii – rozumět současnosti – tvořit budoucnost“ společně s partnery z Německého spolkového kruhu mládeže a Rady hnutí mládeže v Izraeli. Skupině složené ze zástupců každé země program nabídl stejným dílem poznávání (jiných zemí a lidí v nich), překračování hranic (geografických i mentálních) a vzdělávání. Projekt měla o měsíc později završit izraelská část, na kterou se všichni účastníci nedočkavě těšili.

A tak se stalo, že ve čtvrtek 30. září přistálo letadlo s českými účastníky v Tel Avivu. Poprvé jsme vstoupili na izraelskou půdu a přivítalo nás krásné počasí s teplotami bez problémů atakujícími česká letní maxima. Jak jsme v průběhu pobytu postupně zjišťovali, Izrael je v mnohém hodně odlišný od toho, na co jsme zvyklí z České republiky i okolní Evropy.

Oficiální program začal v podvečer krátkým představením hostitelské Rady hnutí mládeže v Izraeli. Milou atmosféru shledání s našimi německými a izraelskými přáteli hezky dotvořilo slunce zapadající nad blízkým mořem. Po večeři ve městě jsme se vydali na „noční“ prohlídku Tel Avivu. Překvapilo nás, jak brzy a rychle se setmělo, v sedm hodin večer jsme měli pocit jako u nás v deset hodin v létě.

Na druhý den (pátek) jsme se vydali do Jaffy, což je původně stará arabská část města s historickým přístavem. V něm mají zázemí i místní mořští skauti, které jsme byli navštívit. Po krátké prezentaci své organizace nás mladí vedoucí nechali si vyzkoušet, jaké aktivity nabízejí svým členům. Na hodinu jsme se tak stali pravými námořníky na malých plachetnicích, se kterými se skauti vydávají na moře s dětmi. Asi není třeba zdůrazňovat, jaké dobrodružství to pro nás suchozemce bylo.

Po obědě v místní orientální restauraci jsme okusili Orient i na typickém trhu, kde snaživí prodejci nabízeli šperky, pestrobarevné látky a oblečení,

Poprvé námořníky

keramiku i různou veteš. K folkloru nezbytně patřilo sjednávání o ceně, jež občas probíhalo i dost dramaticky.

K večeru jsme se přesunuli nedaleko Tel Avivu do vesnice Beit Yitzhak, kde se našim hostitelem stal jeden z izraelských účastníků, Tomer. Na zahradě jeho domku s námi poseděla a pověčeřela i představitelka organizace Haichud Hahaklai (Hnutí mládeže zemědělské unie), již je Tomer členem. Toto hnutí sdružuje děti a mladé lidi na izraelském venkově, kde prostřednictvím mimo-

školních aktivit jako výlety, školení a tábory podporuje jejich zájem o to, co se v oblasti, kde žijí, děje.

Další den bylo na programu poznávání Izraele a jeho dějin. Nejdříve jsme zamířili na Masadu, starověkou pevnost vybudovanou králem Herodem Velikým v 1. století před n. l., jež byla později místem legendárního vzdoru skupiny Židů proti tehdy vládnoucím Římanům. Z toho důvodu má Masada pro Izraelce dodnes velký symbolický význam.

Pevnost samotná stojí na skalním útesu vysoko nad oko-

V pevnosti Masada

lím a nabízí krásný výhled na úchvatnou pouštní krajinu kolem nedalekého Mrtvého moře, jež bylo odpolední zastávkou na naší cestě. Příjemný relax a nadnášení v jeho vodě nám zdramatizovala nefalšovaná písečná bouře, po níž následoval – světe, div se – déšť! To rozhodně není typický zážitek, který si člověk odnese od Mrtvého moře, ležícího uprostřed pouště...

Neděle 3. října byla posledním dnem společného programu. Vyplnili jsme ho návštěvou Jeruzaléma, pro Židy hlavního města Izraele (zbytek světa však považuje za izraelské hlavní město Tel Aviv). Dopoledne jsme věnovali prohlídce památníku a muzea holocaustu Jad Vašem. Byl to silný zážitek, který nás donutil k zamyšlení. Během prohlídky nás průvodce víckrát zmínil důležitost mládežnických hnutí a sdružení pro vzdělávání a výchovu nové generace k míru, aby se hrůzy holocaustu už neopakovaly. Možná

Výhled z muzea Jad Vašem má symbolizovat naději

Účastníci mezinárodního projektu u Zdi nářků

to zní jako fráze, nicméně v Jad Vašemu si uvědomíte, že to nejsou prázdna slova.

Odpoledne jsme strávili v jeruzalémském Starém městě, kde jsme dlouhou a komplikovanou historií tohoto města vnímali na každém kroku. Jeruzalém patří k nejdůležitějším místům pro tři největší monoteistická náboženství (židovství, křesťanství i islám), proto se zde nalézají významné náboženské památky a svatyně, od hrobky krále Davida, přes Chrám Božího hrobu, Zeď nářků, až k nad ní se tyčící mešitě Al-Aksá. Na těchto místech může člověk pozorovat, jak věřící otevřeně prožívají svou víru a modlí se.

Plní historických a náboženských dojmů jsme se vrátili do Tel Avivu, kde následovalo společné zhodnocení proběhnutého programu i celého projektu. Na závěr nezbývá, než vyslovit naději, že se v budoucnu podaří na tento vý-

měnný projekt úspěšně navázat, aby tak víc mladých mohlo zažít podobná dobrodružství z poznávání jiných lidí a jejich kultur.

*Marek Krajčí
foto autor*

Další články o projektu naleznete na www.adam.cz/zahranici.

Projekt je realizován za podpory Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, Nadačního fondu obětí holocaustu a TANDEMu – Koordinačního centra česko-německých výměn mládeže.

Zástupci tří národů u jednoho stolu

ČRDM vyhlašuje humanitární sbírku pro děti do Afghánistánu

Česká rada dětí a mládeže ve spolupráci s Armádou ČR vyhlašuje v rámci Bambiriády 2011 humanitární sbírku pro střední chlapeckou školu v Azra a dívčí školu v Khoshi. Obě školy byly postaveny nebo kompletně zrekonstruovány civilní částí provinčního rekonstrukčního týmu. Humanitární sbírkou budeme pokračovat v již započaté pomoci uvedeným školám, a přispějeme tak ke zlepšení tamních podmínek.

Vycházíme z doporučení zaměřit se na oblast školství, a to zvláště na názorné pomůcky pro podporu výuky, tělovýchovy a sportu – zájem chlapců je především o fotbal a kriket, dívek hlavně o volejbal.

Členským sdružením ČRDM, ale i jednotlivcům nabízíme touto cestou možnost připojit se k humanitární sbírce, a to do 31. března 2011.

Může se jednat například o:

- fotbalové míče
- volejbalové míče, pumpičky, volejbalové sítě
- kriketové sady
- sportovní dresy, kopačky
- glóbusy (pokud možno v angličtině)
- mapy (pokud možno v angličtině)
- modely chemických sloučenin
- pravítka, úhloměry, kružítko

V případě zájmu veškeré informace poskytnete:

Blanka Lišková

telefon: 777 891 787

e-mail: blanka.liskova@crdm.cz

Blanka Lišková, ČRDM

Vánoční prázdniny

v Evropském vesmírném centru stráví 12 dětí

V pátek 26. listopadu v 11 hodin bylo v sále Štěpánkovy hvězdárny v Praze slavnostně zahájeno semifinále konkurzu do dětské vesmírné posádky Expedice Mars 2010. Pětadvacet dětí, které úspěšně prošly internetovými testy a nejlépe zpracovaly projekty související s letem na Mars, na víkendovém semifinále usilovaly o místo v posádce, která koncem prosince odjede do Evropského vesmírného centra v Belgii. Do hlavní posádky se jich může dostat jen pět.

Dětská tisková agentura

Promítání z Banátu

Zkraje listopadu se v dejvické klubovně Ligy lesní moudrosti konalo promítání fotek a filmů z banátského táboření. Tábor pro děti krajanů vedli v roce 2010 vedoucí z řad woodcrafterů a tomíků.

Na snímcích jsou i milí hosté – náměstkyně ministra Eva Bartoňová a vrchní ředitel MŠMT Jindřich Fryč.

Pozoruhodné je, že J. Fryč sedí u nohou šéfa asociace tomíků, což je jistě nebývalé.

(ton), Asociace TOM

Liga lesní moudrosti připomněla seminářem a sborníkem textů jubileum E. T. Setona

Sérii přednášek a sborníkem referátů, které si jejich autoři k tematickému semináři připravili, připomněla Liga lesní moudrosti 150 let, jež letos uplynuly od narození Ernesta Thompsona Setona – „Černého vlka“. Jeho osobnost a dílo jsou pro vznik a vývoj výchovného hnutí nazvaného woodcraft, na němž Liga lesní moudrosti stojí, klíčové. Důležité jsou však patrně nejen pro Ligu, jak 17. listopadu 2010 dosvědčila přítomnost zástupců několika dalších organizací.

-maj-

adam.cz

Pětatřicet sdružení obdrželo na příštích pět let titul „Organizace uznaná MŠMT pro oblast práce s dětmi a mládeží“

Ministr školství Josef Dobeš udělil 35 sdružením titul „Organizace uznaná MŠMT pro oblast práce s dětmi a mládeží“ na léta 2011 až 2015. Titul je formou státní garance kvality činnosti uznané organizace a udělení titulu je morálním oceněním činnosti NNO, stojí ve zprávě uveřejněné na stránkách ministerstva školství.

Zdroj: MŠMT

Přes 40 mladých vedoucích zhodnotilo s Klíči pro život své kompetence na CVVZ 2010

Sloveso „zhodnotit“ má dva významy: něco „vyhodnotit“ a něco „využít“. A oba tyto významy se spolu pěkně snoubily ve výzvě „Zhodnot' své kompetence“, kterou našli v programu účastníci Celostátní vzájemné výměny zkušeností, konané v Chrudimi. Koordinátoři uznávání neformálního vzdělávání v projektu Klíče pro život Pavel Trantina a Jaroslav Rajl pro ně připravili čtyři workshopy, během nichž mohli objevovat, jaké znalosti a dovednosti získávají vedoucí dětských kolektivů díky své činnosti – a jak je mohou „přeložit do řeči zaměstnavatelů“ během přijímacího pohovoru a učinit z nich přednost.

Pavel Trantina

LVA rukama-nohama, barevně a slunečně

Podzimní prázdniny na konci října 2010 prožilo jedenáct mladých lidí se zrakovým postižením i bez postižení turisticky v prostředí Lednicko-valtického areálu, a to díky občanským sdružením 7 DNÍ a Život trochu jinak.

Ta zde společně a s podporou Nadace Leontinka a programu Mládež v akci pořádala akci nazvanou LVA rukama-nohama.

Čtyři dny patřily poznávání města Břeclav, pěším túrám v krásné přírodě po okolních památkách a doplňujícímu volnočasovému programu.

Jiřina Falková, o.s. Sedm dní

